

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **A.**, trvale bytom S., zastúpeného advokátom JUDr. M., Advokátska kancelária so sídlom Č. proti žalovanému: **Akademický senát Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach**, Ul. Komenského č. 73. Košice o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2/2008/AS zo dňa 30. júna 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. februára 2009, č. k. 6S/101/2008–52, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 25. februára 2009, č. k. 6S/101/2008–52 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2/2008/AS z 30. júna 2008 o zamietnutí jeho odvolania a potvrdení rozhodnutia rektora Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach (ďalej len „UVL“) č. 90/2007 zo 6. februára 2007, ktorým bol žalobca vylúčený zo štúdia na Univerzite veterinárskeho lekárstva v Košiciach od letného semestra 2006/2007 s tým, že dňom 5.2.2007 prestáva byť študentom univerzity z dôvodu, že podľa informácie zo Szent István University, Budapešť, Maďarsko potvrdenie, ktoré Univerzita veterinárskeho lekárstva v Košiciach dostala od žalobcu o ukončenej skúške z predmetu „Anatómia“, je nepravdivé. Žalovaný svoje rozhodnutie z 30. júna 2008 zdôvodnil tým, že žalobca skúšku z predmetu „Anatómia“ v lehote určenej študijným poriadkom a predĺženej vedením Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach úspešne neabsolvoval, čím došlo k naplneniu dôvodu na vylúčenie zo štúdia podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vysokých školách“), pretože žalobca nespĺnil požiadavku vyplývajúcu zo študijného programu a Študijného poriadku Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach (ďalej len „študijný poriadok“).

Krajský súd tak rozhodol potom, čo po preskúmaní žaloby v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného je v súlade so zákonom a príslušnými ustanoveniami študijného poriadku najmä § 66 ods. 1 písm. c/ a § 108 zákona o vysokých školách a článkom 8 bod 4, 5, 6, 7, 8, článkom 21 bod 2, 3, článkom 35 bod 1 a článkom 1 bod 1 Študijného poriadku Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach.

V súvislosti s námietkami žalobcu vznesenými v žalobe, súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na to, že žalobca bol prijatý na štúdium na UVL v Košiciach v študijnom odbore, ktorého výučba prebiehala v anglickom jazyku, a preto nemohlo dôjsť k ujme na právach žalobcu, ak rozhodnutie rektora UVL o jeho vylúčení zo štúdia ako aj rozhodnutie žalovaného boli vyhotovené a jemu doručené v anglickom jazyku. Žalobca potvrdil doručenie takto vyhotoveného rozhodnutia rektora UVL v Košiciach vo svojom odvolaní z 19.2.2007, ktoré žalovaný kvalifikoval ako riadne a včas podané.

Krajský súd nezohľadnil námietku vytykajúcu nedodržanie zákonného postupu vyplývajúceho z ust. § 72 ods. 4 až 6 zákona o vysokých školách (disciplinárny priestupok)

poukazom na to, že z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa ako aj žalovaného nevyplýva, že by žalobca bol vylúčený zo štúdia podľa § 66 ods. 1 písm. d/ zákona o vysokých školách, t.j. v dôsledku uloženia disciplinárneho opatrenia – vylúčenia zo štúdia pre spáchanie disciplinárneho priestupku podľa § 72 ods. 1, 2 písm. c/ zákona o vysokých školách. Takýto záver podľa názoru krajského súdu nemožno vyvodiť zo skutočností uvedených v rozhodnutí rektora UVL v Košiciach z 6. februára 2007 i napriek tomu, že v ňom chýba uvedenie zákonného ustanovenia, podľa ktorého bol žalobca vylúčený zo štúdia. Pripomenul, že v samotnom rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa sa iba konštatuje nepravdivosť potvrdenia predloženého žalobcom o vykonanej skúške z predmetu „Anatómia“ a vzhľadom na to, že na konanie o vylúčení študenta zo štúdia na vysokej škole sa v zmysle § 108 zákona o vysokých školách nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, t.j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, rozhodnutie rektora UVL nemuselo spĺňať náležitosti požadované zákonom o správnom konaní pre správne rozhodnutie. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax súdov, v zmysle ktorej rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako aj rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu predstavujú jeden celok, ktorým sa rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov konania. Z rozhodnutia rektora UVL v Košiciach v spojení s rozhodnutím žalovaného nesporne vyplýva záver, že dôvodom vylúčenia žalobcu zo štúdia bolo nesplnenie požiadaviek vyplývajúcich zo študijného programu a študijného poriadku v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách a nie vylúčenie v dôsledku uloženia disciplinárneho opatrenia podľa § 72 ods. 2 písm. c/ zákona.

Súd prvého stupňa tiež vychádzal zo zistenia, že žalobca bol zapísaný na štúdium do 3. ročníka študijného odboru Všeobecné veterinárske lekárstvo v akademickom roku 2006/2007 len podmienene, keďže na základe ním predloženého dokladu o prepise známok vyplýva, že nemohol byť zapísaný do tretieho ročníka študijného odboru v zmysle čl. 8 bod 4 Študijného poriadku, lebo nepreukázal, že úspešne absolvoval všetky skúšky predpísané pre daný ročník najneskôr do dňa zápisu do vyššieho ročníka. Pretože nemal vykonané všetky skúšky mohol byť do tretieho ročníka v študijnom odbore zapísaný len podmienene v súlade s čl. 8 bod 5 Študijného poriadku, o čom svedčí aj skutočnosť, že svojou žiadosťou zo dňa 4.10.2006 požiadal o predĺženie skúšobného obdobia z dôvodu potreby vykonať skúšku z „Anatómie“ a žiadosťou zo dňa 25.10.2006 opäť sám požiadal o predĺženie skúšobného obdobia na vykonanie skúšok z fyziológie, biochémie a anatómie. Vedenie UVL v Košiciach dňa 5.12.2006 žalobcovi vyhovel a umožnilo mu vykonať chýbajúcu skúšku

z „Anatómie“ do 20.12.2006. Žalobca sám predložil doklad o prepise známok zo dňa 14.10.2006, podľa ktorého mal vykonanú skúšku z Anatómie I. za 3/5, Anatómie II. za 2/5 a z Anatómie III. nemal vykonanú skúšku a následne predložil doklad o prepise známok z 28.11.2006 v ktorom bolo uvedené, že skúšku z Anatómie I. vykonal za 4/5, Anatómia II. za 3/5 a Anatómie III. za 2/7. Sama UVL v Košiciach po predchádzajúcej informácii zo Szent István Univerzity Budapešť si vyžiadala prepis známok žalobcu z Univerzity z Budapešti a podľa tohto prepisu zo dňa 10.1.2007 žalobca nemal vykonanú skúšku z Anatómie I, Anatómie II. a Anatómie III. ako aj ďalších tam uvedených predmetov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepredložil žiaden hodnoverný doklad o tom, že má vykonanú skúšku z Anatómie do 6.2.2007, kedy bolo vydané rozhodnutie o jeho vylúčení zo štúdia. Žalobca teda nesplnil požiadavky stanovené v článku 8 bod 4 Študijného poriadku teda nepreukázal, že úspešne absolvoval všetky skúšky predpísané pre daný ročník najneskôr do dňa zápisu do vyššieho ročníka prípadne tak ako je to uvedené v bode 5 uvedeného článku a nepreukázal, že skúšku z „Anatómie vykonal do 20.12.2006 dokedy mu bol predĺžený termín na vykonanie uvedenej skúšky a hodnoverne nepreukázal vykonanie skúšky z Anatómie ani počas predchádzajúceho štúdia na Fakulte veterinárnych vied na Szent István University v Budapešti. Vykonanie chýbajúcich skúšok je odkladacou podmienkou a v dôsledku jej splnenia by sa žalobca stal riadnym študentom tretieho ročníka UVL v Košiciach v príslušnom odbore. Tým, že žalobca nevykonal skúšku z Anatómie na UVL v Košiciach a nepreukázal, že túto skúšku vykonal na Szent István University Budapešť v zmysle článku 8 ods. 8 Študijného poriadku mu zaniklo právo zúčastňovať sa praktických cvičení. Preto ani nemohlo dôjsť k ukráteniu žalobcu na jeho práva tým, že v rozhodnutí rektora UVL v Košiciach zo 6.2.2007 sa konštatuje, že prestáva byť študentom dňom 5.2.2007 a následne mu nebolo umožnené pokračovať v štúdiu.

Súd prvého stupňa nepovažoval za nedôvodnú námietku, že o odvolaní žalobcu bolo rozhodnuté až po 16 mesiacoch od vydania rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, s poukazom na to, že na konanie o vylúčení žalobcu zo štúdia sa nevzťahoval zákon o správnom konaní a ani vnútorný predpis UVL v Košiciach (Študijný poriadok) neupravuje lehoty na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu rektora univerzity.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že prvostupňový súd neakceptoval jeho námietky uvedené v žalobe a s poukazom na ustanovenia § 4 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 1, § 125, § 153 ods. 1, § 205 ods. 2

písm. d/ a f /, § 244 ods. 1 a ods. 2 a § 245 ods. 1 OSP sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktoré bolo zistené na základe predložených listinných dôkazov.

Namietal tvrdenie, že bol podmienienečne zapísaný na štúdium na UVL v Košiciach a spochybnil konštatovanie súdu, že by z obsahu rozhodnutia rektora UVL v Košiciach, vyplývalo, že bol zo štúdia vylúčený v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách. Vytýkal tiež, že toto rozhodnutie neobsahovalo ani poučenie o možnosti podať voči nemu opravný prostriedok, v akej lehote a na ktorý orgán a poukázal aj nato, že doposiaľ nebolo nikým kompetentným z UVL v Košiciach preukázané, že transkript prepisu absolvovaných skúšok zo zahraničnej univerzity, ktorý mal predložiť a údajne sfalšovať, je nepravdivý a falošný.

Pripomenul, že prvostupňový súd nevezal do úvahy závery Ministerstva školstva Slovenskej republiky v stanovisku z 15. apríla 2008, kde sa jasne konštatuje, že až do rozhodnutia o odvolaní je žalobca riadnym študentom UVL v Košiciach, napriek tomu mu pokračovanie v štúdiu zo strany kompetentných osôb UVL v Košiciach nebolo umožnené a preto sa nemožno stotožniť so záverom súdu, že rozhodnutím rektora o vylúčení, ktoré nebolo právoplatné, nedošlo k ujme na jeho právach.

Namietal, že iba na základe ústnej, a neskôr písomnej informácie obdržanej rektorom UVL v Košiciach dňa 6. marca 2007 z Univerzity v Budapešti došiel rektor k záveru, že skúška z predmetu anatómia nebola žalobcom vykonaná a na základe tejto informácie ho vylúčil zo štúdia.

Za pozoruhodný označil záver v liste samotného rektora UVL pri korešpondencii s jej právnym zástupcom, že konanie žalobkyne ako vylúčenej študentky rektor UVL v Košiciach nekvalifikoval ako disciplinárny priestupok v zmysle § 72 zákona o vysokých školách, nakoľko nedošlo k porušeniu vnútorných predpisov UVL, ale k porušeniu vnútorných predpisov partnerskej univerzity, ktorej podklady o absolvovaní štúdia boli sfalšované, pričom tieto skutočnosti neboli v rozhodnutí súdu prvého stupňa zohľadnené.

Podľa jeho názoru bolo potrebné vziať do úvahy, že aj samotný súd konštatuje vo svojom odôvodnení, že až dňa 9. marca 2007 bol žalobca ako študent vylúčený z Univerzity v Budapešti s tým, že sa dopustil vážneho disciplinárneho priestupku tým,

že predložil UVL v Košiciach opis uvádzajúci úspešné absolvovanie skúšky z predmetu Anatómia III, pričom sa zistilo, že tento opis je sfaľovaný. Avšak zo štúdia na UVL v Košiciach bol žalobca neprávoplatne vylúčený už mesiac pred týmto rozhodnutím univerzity v Budapešti, pričom dňom skončenia štúdia je až deň, kedy rozhodnutie o vylúčení nadobudlo právoplatnosť, avšak jemu nebolo umožnené pokračovať v štúdiu.

Podľa žalobcu sa natíska aj úvaha, že ak teda boli podkladom pre vylúčenie zo štúdia na UVL v Košiciach závery partnerskej univerzity v Budapešti, mala byť aj na UVL v Košiciach žalobkyňa vylúčená pre spáchanie disciplinárneho priestupku tak, ako tomu bolo v Budapešti. Pokiaľ by tomu tak nebolo, žalobca namietal už aj v podanej žalobe, že Univerzita Szent Istvána v Budapešti je zahraničnou právnickou osobou a jej podklady nepotvrdené a hodnovernými dôkazmi nepodložené dohady nemôžu byť relevantné pre rozhodovanie UVL v Košiciach, nakoľko sa jedná o dva samostatné právne subjekty, pôsobiace v dvoch rôznych krajinách.

S poukazom na uvedené žalobca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení označil skutočnosti uvádzané žalobcom v odvolaní za irelevantné a napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť ako celom rozsahu, nakoľko vychádza zo správnych skutkových zistení a správneho právneho posúdenia veci.

Opätovne zdôraznil, že pri rozhodovaní o vylúčení žalobcu sa postupovalo v súlade s § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách, podľa ktorého okrem riadneho skončenia štúdia sa štúdium končí vylúčením zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a študijného poriadku vysokej školy.

Pripomenul, že vnútorný predpis UVL v Košiciach č. 1, teda Študijný poriadok doktorského, magisterského a bakalárskeho štúdia na UVL v Košiciach platný pre školský rok 2006/2007 priamo v čl. 21 ods. 2 a 3 stanovoval, že študent, ktorý nesplnil podmienky pre pokračovanie v štúdiu, je zo štúdia vylúčený podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách. Proti vylúčeniu zo štúdia sa môže študent odvolať rektorovi UVL

do 8 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Podľa čl. 35 ods. 1 študijného poriadku proti rozhodnutiu rektora v zmysle tohto študijného poriadku, môže študent do 8 dní od doručenia písomného rozhodnutia podať odvolanie Akademickému senátu UVL, ktorého rozhodnutie je konečné.

Poukázal na to, že žalobca nespochybnil stanovisko žalovaného ohľadne skutočnosti, že ani v predĺženom termíne určenom na vykonanie chýbajúcich skúšok, tieto nevykonával, ani žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal ich vykonanie.

Poukázal na to, že žalobca bol prijatý na štúdium na UVL v Košiciach dekrétom zo dňa 17.7.2006 v akademickom roku 2006/2007 do tretieho ročníka v študijnom odbore Všeobecné veterinárske lekárstvo podľa čl. 23 bod 3 študijného poriadku, na základe ktorého prestup na UVL študentovi zahraničnej vysokej školy povoľuje rektor po akceptácii vykonaných skúšok. Žalobca predložil výpis o priebehu štúdia na Szent-István-Egyetem Állatorvos-tudományi Kar v Budapešti osobne, v neoverenej kópii. Z predložených výpisov bolo zistené, že žalobca nemá vykonané všetky potrebné skúšky pre zapísanie do tretieho ročníka, preto bol zapísaný na štúdium len podmienene, ktorú skutočnosť potvrdil aj žalobca vo svojom vyjadrení. Podľa čl. 8 bod 6 študijného poriadku, podmienene zapísaní študenti musia úspešne absolvovať chýbajúce skúšky do 4. týždňa od začiatku akademického roku. Žalobca v tejto lehote potrebné skúšky nevykonával, ale písomne požiadal o ďalšie predĺženie tejto lehoty. Vedenie UVL mu dňa 5.12.2006 vyhovel, keď rozhodlo o možnosti chýbajúcu skúšku dokončiť do 20.12.2006.

Žalovaný ďalej uviedol, že nakoľko neabsolvovanú skúšku nie je možné uznať, neboli splnené požiadavky podľa čl. 8 bod 6 študijného poriadku, a preto rektor vylúčil žalobcu zo štúdia v súlade s § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách. Po nesplnení uvedenej podmienky žalobca nepožiadaval rektora UVL o opakovanie ročníka podľa čl. 8 bod 7 Študijného poriadku, ani nepodal prihlášku na štúdium v nasledujúcom akademickom roku. V tomto prípade sa teda nejednalo o spáchanie disciplinárneho priestupku podľa § 72 zákona o vysokých školách, o ktorom sa rozhoduje podľa § 66 ods. písm. d/ zákona o vysokých školách. Tým, že žalobca potrebné skúšky nevykonával, nikdy sa nestal riadnym študentom Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach, a teda nebol ukrátený na svojich právach.

Podľa žalovaného z dôkazov vyplýva, že žalobca nebol vylúčený na základe informácií z partnerskej univerzity v Budapešti, ale pre nesplnenie podmienok podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách, a teda výsledky disciplinárneho konania na tejto univerzite neboli podnetom pre vylúčenie zo štúdia žalobcu na Univerzite veterinárskeho lekárstva v Košiciach.

Tiež poukázal na to, že zákon o vysokých školách ani študijný poriadok nestanovujú, aké formálne náležitosti má spĺňať rozhodnutie vydané v zmysle § 66 ods. 1 písm. c) zákona o vysokých školách, keďže podľa § 108 zákona o vysokých školách ide o konanie, na ktoré nie je možné aplikovať ustanovenia správneho poriadku a preto. predmetné rozhodnutie nemusí obsahovať ani poučenie o možnosti podať voči nemu opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol v súlade s § 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk, oboznámil sa aj s obsahom spisu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S 71/2008 vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6Sžo 236/2009 a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, ktorý sa dôvodmi žaloby, ktoré sa v podstate neodlišovali od dôvodov odvolania, náležitým spôsobom vysporiadal a jeho skutkové a právne závery si osvojil ako vecne správne.

Predmetom súdneho preskúmacieho konania bolo rozhodnutie, ktorým žalovaný správny orgán podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách potvrdil rozhodnutie rektora č. 90/2007 zo dňa 6. februára 2007 o vylúčení žalobcu zo štúdia a jeho odvolanie zo dňa 20. februára 2007 zamietol. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalovaného žalobca nesplnil požiadavku vyplývajúcu zo študijného programu a študijného poriadku, pretože v lehote určenej študijným poriadkom a predĺženej vedením UVL neabsolvoval skúšku z predmetu „Anatómia“.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podstatou správneho súdnictva podľa citovaného ustanovenia § 244 OSP je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Je preto nepochybné, že každá osoba, ktorá sa cíti poškodená, má priamu možnosť dovolať sa toho, aby o jej práve rozhodol nezávislý súd.

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP) sa postupuje v zmysle ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP.

Správne súdnictvo obdobne ako občianskoprávne konanie je ovládané dispozičnou zásadou. Súd zásadne namiesto žalobcu nevyhľadáva dôvody nezákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu.

Správny súd preskúmava zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu a posudzuje, či je pravdivé tvrdenie žalobcu, že bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach.

Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť. Zákonnosťou rozhodnutí a postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta druhá OSP). V zmysle ustálenej judikatúry a súdnej praxe sa za nevyhnutné dôkazy považujú tie, ktorých vykonanie slúži účelu správneho súdnictva (§ 244 OSP). Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia v intenciách ustanovenia § 250i ods. 1 OSP treba pritom považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutie správneho orgánu postačujúci.

Iba v prípadoch, ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1 OSP) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy (§ 250i ods. 2 OSP).

Občiansky súdny poriadok neurčuje na vykonanie dôkazov v rozhodovaní o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov osobitnú právnu úpravu ohľadom dôkaznej povinnosti, dôkazných prostriedkov, prípadne hodnotenia dôkazov (§ 120, 125, 132 a nasl. OSP), hoci špecifikuje účel, za ktorým sa dôkazy vykonajú alebo zopakujú, t.j. s cieľom posúdiť zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. O tom, či v konkrétnom prípade vyvstala potreba takéto dôkazy vykonať, ďalej v akom rozsahu a akým spôsobom budú takéto dôkazy vykonané, však rozhoduje iba súd. Pri svojom rozhodovaní o vykonaní dôkazov v správnom súdnictve sa však súd zásadne obmedzí len na tie z nich, ktoré sa týkajú zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Účastníci preskúvacieho konania síce môžu navrhnúť dôkazy na preukázanie dôvodnosti svojich tvrdení (§ 249 OSP), sú ďalej povinní svedčiť (§ 131 OSP), ale nemajú právo rozhodovať o tom, ktoré dôkazy a v akom rozsahu budú v súdnom konaní vykonané. Označenie dôkazov žalobcom (či žalovaným) nezakladá teda povinnosť súdu ich vykonať.

Pokiaľ ide o vady konania, správny súd v zmysle § 250i ods. 3 OSP prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách okrem riadneho skončenia štúdia sa štúdium skončí vylúčením zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy.

Podľa § 66 ods. 2 písm. c/ zákona o vysokých školách dňom skončenia štúdia je podľa § 66 ods. 1 písm. c/ a d/ deň, keď rozhodnutie o vylúčení zo štúdia nadobudlo právoplatnosť.

Podľa článku 8 bod 5, 6, 7, 8 Študijného poriadku UVL v Košiciach podmienične zapísaní do vyššieho ročníka sú tí študenti, ktorí získali všetky zápočty a chýbajú im maximálne dve skúšky za daný ročník do konca druhého septembrového týždňa (posledný týždeň pred zápisom). Podmienične zapísaní študenti musia úspešne absolvovať chýbajúce skúšky do 4. týždňa od začiatku akademického roka. V prípade, že študent neabsolvoval úspešne všetky skúšky do 4. týždňa od začiatku akademického roka, môže požiadať rektora UVL o opakovanie ročníka, najneskôr do 30. októbra toho istého kalendárneho roka. Podmienične zapísaní študenti môžu absolvovať praktické cvičenia vo vyššom ročníku. V prípade, že neuspel pri skúškach a opakujú ročník, uznávajú sa im absolvované praktické cvičenia z nižšieho ročníka, ktoré sa konali do 4. týždňa od začiatku školského roka.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení a zásad odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní vytykajúce nedostatočne a neúplne vykonané dokazovanie krajským súdom a v dôsledku toho nedostatočne a neúplne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie za dôvodné a spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že konanie a rozhodovanie o žalobe podanom proti rozhodnutiu žalovaného je vždy konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa V. časti OSP; preto nie je úlohou prvostupňového súdu dopĺňať dokazovanie na skutočnosti, ktorých zistenie je podmienkou zistenia skutkového stavu už v administratívnom konaní pred vydaním rozhodnutia, ani dopĺňať vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Odvolací súd neprihliadol na námietku žalobcu týkajúcu sa podmieničného zápisu do tretieho ročníka, keďže táto skutočnosť vyplývajúca z údajov výkazu o štúdiu v osobnom spise žalobcu na UVL zodpovedala aj právnemu stavu v zmysle čl. 8 bod 5 Študijného poriadku (keďže žalobca nevedel dokladovať včas vykonanie požadovaných skúšok) a tohto statusu si bol žalobca vedomý a akceptoval ho, keďže žiadal o absolvovanie chýbajúcich skúšok.

V súvislosti s vytykanými formálnymi vadami rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že aj keď mu možno dôvodne vytykať značnú stručnosť a absenciu citácie použitých zákonných ustanovení, z jeho obsahu je zrejماً konštatácia

zániku statusu študenta a súvislosť s nepreukázaním vykonania skúšok z predmetu „Anatómia“ (pričom nekonštatuje disciplinárne previnenie ako tvrdí žalobca). Uvedený nedostatok po podaní odvolania žalovaný odstránil precizovaním dôvodu vylúčenia ako aj citovaním relevantného zákonného ustanovenia, preto táto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu nie je v zmysle § 250i ods. 3 OSP dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného súdom, najmä keď z rozhodnutia žalovaného je nesporné, že dôvodom pre vylúčenie žalobcu zo štúdia bolo v konečnom dôsledku nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku vysokej školy v zmysle § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách, konkrétne neabsolvovanie skúšky a to ani v dodatočnej lehote, ktorú mu UVL poskytla. Takýto postup odvolacieho orgánu je v súlade s princípom apelácie, v rámci ktorého nie je vylúčené ani prípadné rozhodnutie potvrdzujúce prvostupňové správne rozhodnutie z iných dôvodov.

Účelom odvolania v správnom konaní (pričom nemusí ísť iba o konanie podľa správneho poriadku) je preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Odvolací správny orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní a rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami ani právnym názorom, ku ktorým dospel prvostupňový orgán. Jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne, pritom odvolací orgán nepreskúmava iba zákonnosť rozhodnutia, ale aj jeho správnosť. Odvolanie nielen podľa správneho poriadku ale všeobecne je vybudované na apelačnom princípe a druhostupňový orgán je zásadne oprávnený rozhodnúť vo veci. Pretože odvolací orgán nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu a hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky samostatne, môže v prípadoch, keď nezistí také nedostatky, pre ktoré by bolo treba považovať prvostupňové rozhodnutie za nezákonné, resp. nesprávne, a preto neprichádza do úvahy jeho zmena alebo zrušenie; odvolanie zamietnuť pre bezdôvodnosť a prvostupňové rozhodnutie potvrdiť aj z iných skutkových a právnych dôvodov.

Napriek skutočnosti, že ustanovenia § 108 zákona o vysokých školách, vyplýva, že na konanie podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona o vysokých školách o vylúčení zo štúdia nevzťahujú ustanovenia osobitného zákona o správnom konaní a teda ani rozhodnutie žalovaného v danej veci nevyžadovalo splnenie formálnych a obsahových náležitostí v zmysle § 46 a § 47 Správneho poriadku, možno dôvodne konštatovať splnenie aspoň minimálnych

požiadaviek kladených na administratívne rozhodnutie v zmysle Rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy č. / 77/31 z 28. septembra 1977 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keďže z obsahu administratívneho i súdneho spisu je nepochybné, že dôvody rozhodnutia boli pre žalobcu jasné a zrozumiteľné, keď nevykonanie skúšky z predmetu „Anatómia“, ktoré bolo podmienkou riadneho zápisu do tretieho ročníka UVL v Košiciach a na vykonanie ktorej mu bola UVL poskytnutá predĺžená lehota do 20.12.2006, nespochybnil.

V súlade s názorom súdu prvého stupňa odvolací súd nepovažoval za právne relevantnú námietku, že rektor UVL vylúčil žalobcu zo štúdia len na základe informácie z Univerzity v Budapešti, nakoľko v správnom konaní (rovnako ako v konaní súdnom) „ústny dôkaz“ nemá nižšiu relevanciu ako dôkaz písomný a nižšiu relevanciu nemá ani dôkaz získaný z cudziny; rozhodujúce je, že dôkaz bol získaný zákonným spôsobom, pričom v danom prípade sa neskoršie (disciplinárnym rozhodnutím Fakulty veterinárnych vied Univerzity Svätého Štefana, Maďarsko. č. 163/2007 zo 6. marca 2007) preukázala aj hodnovernosť tohto dôkazu.

Obdobne nebolo možné prihliadnúť ani na námietku žalobcu, že minimálne do rozhodnutia odvolacieho orgánu UVL v Košiciach, mal byť študentom UVL, odkazujúc na záver, v súlade s názorom súdu prvého stupňa, že žalobca sa nestal riadnym študentom Univerzity veterinárskeho lekárstva v Košiciach, ale bol zapísaný „podmienečne“ do 22.10.2006 a pretože ani v predĺženej lehote do 12.12.2006 nepreukázal úspešné absolvovanie skúšky z predmetu „Anatómia“ (čl. 8 bod 6 študijného poriadku) a o opakovanie ročníka v zmysle čl. 8 bod 7 študijného poriadku nepožiadaval, za daných okolností mohol byť síce do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vylúčení zo štúdia študentom UVL (aj v zmysle stanoviska Ministerstva školstva Slovenskej republiky z 15.4.2008 č. CD-2007-16084/49973-2;071), avšak táto skutočnosť nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Z obsahu spisového materiálu ani z tvrdení žalobcu nevyplýva, že by mu bolo žalovaným bránené vo vstupe na univerzitu či v návšteve prednášok a praktických cvičení a tvrdenie žalobcu, že „mu nebolo umožnené v štúdiu pokračovať“ nie ani bližšie špecifikované ani nijako preukázané. Ak v tomto smere žalobca namieta porušenie svojich práv, nemožno opomenúť, že danú situáciu si vlastne privodil sám, tým, že UVL uviedol nepodložené údaje, ktoré sa preukázali ako nepravdivé.

Na základe uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že krajský súd nepochybil, keď žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie a postup žalovaného bolo v súlade so zákonom, preto jeho rozsudok podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Vzhľadom na neúspech žalobcu v odvolacom konaní, súd mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. júla 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová